

פעם, כדי להוכיח שיש דם, היה צורך לקפוץ לברכת מייסד רטובים בבגדים, לאכול כריך עם סבון כביסה, או מרגרינה בכפית, או להתגייס לאצ"ל. כיום כל מה שנדרש, לפי המכתבים שאני מקבלת, הוא לצרף תמונה למכתב. הזמנים השתנו, אין ספק.

אני? - לא

891/372) שאני מצינה בזה, איננו מן הטיפוסים האהובים לשמוע אחרים מהלי לים את עצמם, בעיקר כשהרברים אמר רים כנערת. אשר לו, הוא בן 28, מוכן למכור לפי שעה רק שלענדה/ות שתקי ראו/נה את מכתבו יהיה תענוג רוחני יוצא מן הכלל. אלה כרוק היו דבריו. הוא עצמו, כמוכן, איננו מתפלל.

בעיות החברה ותמונה

היא יכולה להיות נערה, אלמנה או נרר שה אימר בן ה-33 (891/375), המכטיח לשלוח את תמונתו האחרונה למי שתצדק לכתוב אינר. נוסף על התמונה הוא מוכן למלא את תוכן המעטפה גם כבעיות החברתיות, האנושיות, מוסיקה קלאסית, נגינה, קרויים, שחיה וכו'.

תמונה עקובה מרם

תלמיד הנימוסיות בן ה-17 (891/374) אף הוא מאלה הרוצים להוכיח אם יש לנערה שתצדק להכתוב אתם דם. ההוכחה צריכה, כרוק להשתבט בשליחת תמונה. עליה להיות המודה ובעלת אופי טוב. הוא עצמו חובב ספורט, טיולים ונשפים.

על כל נושא

על כל נושא שהוא מציעים להתכתב שני בחורים (891/375) עשירים עם שתי נערות בנילי המתוק 17 מסכיבות תלמידי. עליהן, כדי להיות ראויות לכתוב זה, להתעניין בספורט, תיאטרון וחיי החברה. (מה זה ברוק איננו יודעת).

הכה, מלכה

צעיר בן 17 (891/376) אומר כי יש לו הכל, מלבד מכתבים מנערה צעירה, בת 18-16. הוא אוהב לשר ולקוד, היה רוצה שטעמה יהיה דומה.

חברה של חברתי הוא חברי

רחל: - חברה של חברתי רק אתך רקור אחר וספר לך שאת מוצאת חן בעיני. את מוצאת שהיא סימפטי. אינך רוצה להרני את חברתי. הוא הצהיר כי בני ובנינה אין שום דבר לאמיתות של דבר אין גם בני ובנינה הרבה. אולם מספיק כדי להכעים את חברתי המבוגר. חן הרבה מה לעשות, זה כמעט חוק הטבע שתי דרגנות היושבות בקטט כלול, מתחילות מיד להלחם כאשר מופיע עה באופן כרכלתו האדומה של הנבר. אהובה: - מה שנה שבכלך חדל לשמור לב אילך, ואינך יודעת שפוט כוצד לר השב את לבך. את עקרתית מצוינות הדלת אפילו לעבור כדי להיות בבית. הדבר מוכר להשתנות! החל ממחר עבר די פחות, בזבזי יותר. הוא יוכיח אותך! שפמי לו בחיור, כנשיקה, והעיקר, אל תכריזי בחברות מפורצות על שוויוניות נשים. עשי יותר! חדלי להיות אשה רהיט, והוא יחדל להתעלם ממך.

אורח: - אני מוכנה להתערב שאת בת 17. אמרי לי אם אני טועה. כשהחברך נמצא על ידך את אוהבת אותו. כשהוא רחוק יש לך רצון לשלוח אותו לטייל עכשיו, כשהוא עומד לצאת למילואים את צוהתק בעיניך אתה, בוכה כשניה, נכון, או לא? היות וברורתכם תבוא לא מי רצונכם תוכלי ללכך את הרגשתך.

העבודה היא חיינו

רותי: - את מספרת לי שהחברך איננו רוצה לעבוד, מבכר להיות על השבון הריוני חסריהאמעום. מבלע את כל הימים כבתיהקה. ובכן, אל תעמדי בי צד. נסי להשמיע עליו, לשכנע אותו כי הוא איננו את עצמו הרבה יותר טוב אם תהיה לו משרה כבועה. הוא חושב את עצמו מוסר גדול לעתיד. הלא כן? הסכינה לו כי כשרונו עשוי להתפתח רק תוך כדי עבודה. אם גם זה לא יועיל, יהיה עליו לקבל התלטה קשה. דבר אחד ברור: לא תהיי מאושרת, אם הנשאי לו ותאלצי לפגוע אותו.

מרינה: - כאשר את נמצאת בחבי רת בחורים, את מסתגרת בך אמיתית וישותקת כמו דג. התנהגות כזאת אינה עשויה להצטרף אותך קדימה בחיים על החברתיים. התענייני יותר במתרחש על סביבותיך. למרי את נשאי השיחה הי סביבותיך. אש לא יאשים אותך בי טפטפנות יתירה. הרי עוד חכמי המשנה קבעו כי יתירה נפלו תשעה מעשרת קבי-השיחה שבאו לעולם. להיפך, דבר נותן התקדן יותר במחשיבה מעניינה, תרכוש לך שפע של ידידים.

מצרים

ברוך שפטרנו!

בשבוע שעבר, כאמצעותה של התקפה הריפה על ישראל בעצרת א-ום, חטף המוות את אחת הדמויות המופלאות ביותר בתולדות המדיניות המצרית: ד"ר מחמוד עומי, נציג מצריים בעצרת. עומי כונה בשלבים שונים של הקריירה שלו בשם פטריוט גדול, בוגר, דמוקראט ופאשיסט - ואפשר לומר בבטחון גמור שכל הכינויים הללו הלמו אותו היטב.

כותב צבי שש, כתבו המיוחד של העורים הזה, שהכיר את עומי אישית:

מחמוד עומי התחיל את הקריירה הפרליטית שלו עוד בשנות העשרים. אולם הוא משך את תשומת-הלב הכללית רק לאחר שסיידה המפלגה הליברלית-קונסטיטוציונית המצרית את עתונה היומי אל-סיאסה. באותו עתון יצא עומי בהתקפה חריפה על מפלגת החאפז, אם כי בשלב מאוחר יותר של הקריירה שלו הפך לתומכה הנלהב.

בשנת 1930 הגיע עומי למסקנה שהמלך

למופתו היה ארנקה. מגישתו הבאה הייתה לאחר הנחת אבן-הפינה של האוניברסיטה העברית. ססתי אתו יחד לקהיר ושע' תנו היתה פנויה לשוחח על נושאים רבים ושונים.

מה דעתך על הציונות? שאלתי את עומי.

הציונות היא הפתרון היחיד לבעיות העם היהודי. אילו הייתי יהודי, הייתי ציוני נלהב. יתר על כן, יישוב יהודי גדול במלש' חינה יעודד את המשכילים הערבים שם. יעודד אותם להתקדם.

עומי דבק בהשקפה זו משך שנים רבות. העו אפילו להשמיעה בפומבי. אולם פתע ארע משהו, והוא הפך לאחד המתנגדים החריפים ביותר של הציונות. מה גרם לשנוי הפתאומי בהשקפותיו? פשוט מאד, הוא פגש בחגי אמין אל-חוסייני, מי שהיה המופתי הירושלמי. בידי חוסייני היו סכומי כסף גדולים. הוא היה מסוגל להרגיע את מצפוניו של כל אדם - וביחוד את מצפוני הגמיש של עומי.

פגישה אחרונה. מגישתי האחרונה עם עומי נערכה בפריס, בנובמבר 1950. הוא נראה זקן מכפי גילו, ותושי-ההשפור שלו נעלם ואיננו. מה אירע לך? שאלתי.

ד"ר מחמוד עומי (במרכז) ועיתונאי קהיר

אירע דבר גורא. אתם, הציונים, השגתם את מטרתכם. הצלחתם להקים מדינה. הכי תם אותו מכה ניצחת, אני מתבייש על שאני ערבי.

ההיית מציע לפתוח בסיבוב שני כדי להחזיר לעצמכם את הפרסטיגיה?

עומי היסס שעה ארוכה. אחר הוסיף לאיטו, כמכתוב הכרוה פוליטית:

אין לנו סיכויים לנצח בסיבוב שני. אתם מצטיינים באומץ וברוח קרבית. מה נוכל לעשות נגד רוח זו? הייתי רוצה לפעול ליצירת הבנה בין מצריים וישראל. למדיניות הערביות הינן מפגרות מכדי שיוכלו לעשות זאת.

דמוקרט בין פשיסטים. כדי להבין את אשר התרחש בימי האחרונים של עומי צרני לסקור כמה התפתחויות במדיניות המצרית. קרוב לוודאי שמיד לאחר ההסכם האנגלי-מצרי דרשו לונדון וחשינגטון מעבד אל-נאסר לערוך טיהור מקיף בין שורות אנשיו. קרוב שזו הייתה הסיבה האמיתית להתפטרותו של עוזי אל-מסרי מתפקידו כשגריר-מצריים במוסקבה: אל מסרי היה קומוניסט - והבריטים והאמריקאים סירבו להרשות לעבד אל-נאסר להעסיק קומוניסט בתפקיד כה חשוב.

שגריר מצריים בחשינגטון, אחמד חוסיין, לא התפטר: הוא היה פאשיסט. תלמידו של עבד אל-חמיד אל בואדי, מי שהיה מנהיג המפלגה הפאשיסטית המצרית, היה גם עבד אל-מג'יד ראמאדאן, סגנו של עומי. עומי לא היה מסוגל לעבוד לצידם של חוסיין וראמאדאן. ברור כי ליבו החולה הוחלש על-ידי האכרה כי עליו להיאבק גם נגד אבא אבן וגם נגד בני-ארצו.

אין ספק כי בהיוודע לשליטה של מצריים על מיתחו החטופה של מחמוד עומי, פלס אונחת רוחה ואמר: "ברוך שפטרנו!" כי אשתו של עומי, אשר מתה לפני שנתיים, הייתה היחידה שאהבה אותו כדמות פוליטית. כל האחרים העריכו אותו כאדם משכיל ומקסים, אך שנאו אותו כמדינאי, שמחו להיפטר ממנו.

אלג'יריה בן-הברית השלישי

השבוע זרמו על שני הים התיכון אניות ומטוסים עמוסים אוש-יצבא, שריונים ותח' מושת. היו אלה יחידות התגבורת הצרפתיות, אשר שיגר מנדס פראנס לדיכוי המהומות באלג'יריה.

באלג'יריה עצמה, בין הרי אורס התלולים והמסולעים, אשר בקצה המזרחי של הארץ, הסתערו קומץ ליגיונים צרפתיים וחזרו והסתערו על מתרסים פרימיטיביים, שחשמו את הגישה אל שלושה כפרים קטנים. מא' חורי המתרסים רבצו אנשי צבא האלוהים של הלאומנים האלג'יריים. הדפו את ההתקפות באש קטלנית של רובים ומקלעים.

לא היה זה המקום היחיד, שנסחף בהתפרצות פתאומית של התנועה הלאומית האל-ג'ירית, לאחר שנים רבות של שקט יחסי: המרידות נגד הצרפתים תוכננו, כנראה, מראש, פרצו ביום ב' שעבר ב-30 נקודות שונות ברחבי הארץ.

הקש והגמל. בעיר אלג'יר עצמה שרר שקט יחסי. הפעילות היחידה של התנועה הלאומית במקום התבטאה בהנחת שלוש פצצות גדולות במפעלי הגאז הצרפתיים. רק אחת הפצצות התפוצצה וגרמה נזק קל, אולם מעשה זה היה הקש ששבר את גב הגמל הצרפתי אך-הרוח: המפלגה הלאומית האל-ג'ירית הוצאה מחוץ לחוק, ובכל הרובעים הערביים של העיר נערכו חיפושים, שהיו מלווים מעצרים ומכות-רצח, לפי מיטב המסורת הצרפתית-קולוניאלית.

אנשי המפלגה הלאומית האלג'ירית ידעו היטב כי המרידה לא תביא לכל תוצאות של ממש, לא תשחרר את אלג'יריה מעול הכובש הזר. היה זה רק צעד הפגנתי, שבא להראות ליושבי טוניסיה ומארוקו כי אחיהם האל-ג'יריים אינם שוקטים על שמריהם, שאפסים לעצמאות מלאה ובלתי מוגבלת.

מקום מקלט לכנופיות. המושל ה-כללי של צרפת באפריקה הצפונית, רוג'ר ליאונר, אף הוא לא ייחס למהומות ערך מעשי רב. הוא כינס את העתונאים הצרפתיים והזורים במשרדו המסואר באלג'יר, הסביר כשחיוך מרחף על פניו השופים: אל תיחשו ערך רב מדי לכל המתרחש באיזור אורס. איזור הררי זה שימש מאז ומתמיד מקום מקלט לכנופיות שודדים אלג'יריות, טניסיות ומארוקאיות.

חשיבות גדולה יותר ייחס ליאונרד באותה מסיבת עיתונאים לפעילות התעמולתית של מצריים - בת בריתן הנלהבת של התנועות הלאומיות בצפון-אפריקה. הוא אף ציטט את דברי רדיו קהיר, שהכריז ביום ב' שעבר: "סוף סוף שבה אלג'יריה ופתחה קרוב של חירות האיסלאם והעמים הערביים!" לדבריו הייתה ממשלת מנדס-פראנס חייבת להסיק מס' קנות מרחיקות לכת מן התעמולה המצרית הפרועה.

השבוע הסיקה הממשלה הצרפתית את המסקנות, אימה בסאנקציות לכלליות ודי-פ-לו מסיות, אם לא יפסקו נאומי ההסתה המשוודרים מקהיר. אבל ממשלת מנדס-פראנס לא יכלה לעשות דבר נגד בן-בריתה השני של לאומי צפון-אפריקה: רדיו בודפשט, המשרד זה ששה חודשים נאומים ארוכים בערבית, קורא לעמים המשוועבים של טר-ניסיה, מארוקו ואלג'יריה לכבוש את עצ-מאותם בכוח הנשק.

נשק גרמני. אולם מסוכן יותר מכל היה בן-הברית השלישי של התנועות הלאומיות באפריקה הצפונית. הוא לא נשא נאום מים נמלצים, לא שפע עיווד מוסרי. פעי-לוות ההורסנית החלה להתגלות רק בראשת שבווע זה, כאשר נתפסו בעיירה האלג'ירית ארסי רובים ומקלעים כמעט חדשים מתוצרת גרמנית. אחד הלאומנים השבוים לא היסס לגלות את מקור הנשק: ססרה. היה ברור כי הגנרליסמו פראנקו, והשאף להציג את עצמו כמגן האיסלאם נוצל את ההזדמנות גם הפעם, תרם לתנועות-השחרור הצפון-אפ-ריקאיות מעודפי הנשק הגרמני שהצטברו בארצו.